

KRITERIJI VREDNOVANJA U HRVATSKOME JEZIKU 7. RAZRED

PREDMETNO PODRUČJE - HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA				
ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ A.7.1. Učenik govori prema planu i razgovara primjenjujući vještine razgovora u skupini.	– rijeko sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– povremeno sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– uglavnom sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– redovito sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini
	– uz pomoć učitelja određuje svrhu govorenja: osobna i javna – uz pomoć učitelja govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – uz pomoć učitelja razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – uz pomoć učitelja razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – rijetko raspravlja spontano, uz pomoć učitelja raspravlja prema unaprijed dogovorenoj temi – rijetko obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – rijetko točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – slabo povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice,	– djelomično samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – djelomično samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – djelomično samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – djelomično samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – povremeno raspravlja spontano i djelomično samostalno prema unaprijed dogovorenoj temi – povremeno obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – povremeno točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – djelomično točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i	– uglavnom samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – uglavnom samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – uglavnom samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – uglavnom samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – uglavnom samostalno raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – uglavnom obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – uglavnom točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – uglavnom točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i	– samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – samostalno raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – redovito obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom

	rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	
HJ A.7.2. Učenik sluša tekst, izvodi zaključke i tumači značenje teksta.	– sluša tekst, uz pomoć učitelja sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, djelomično samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, uglavnom samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka
	– uz pomoć učitelja razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – uz pomoć učitelja razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – uz pomoć učitelja razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – uz pomoć učitelja organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – uz pomoć učitelja parafrazira slušani tekst – uz pomoć učitelja donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	– djelomično samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – djelomično samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – djelomično samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – djelomično samostalno organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – djelomično samostalno parafrazira slušani tekst – djelomično samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	– uglavnom samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – uglavnom samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – uglavnom samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – uglavnom samostalno organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – uglavnom samostalno parafrazira slušani tekst – uglavnom samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	– samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – samostalno organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – samostalno parafrazira slušani tekst – samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima
HJ A.7.3. Učenik čita tekst, izvodi zaključke i	– čita tekst, uz pomoć učitelja sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– čita tekst, djelomično samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– čita tekst, uglavnom samostalno sažima bitne	– čita tekst, samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka

tumači značenje teksta.			podatke u različite vrste bilježaka	
	– uz pomoć učitelja objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – uz pomoć učitelja uočava grafičku strukturu teksta – uz pomoć učitelja objašnjava svrhu slikovnih elemenata – uz pomoć učitelja razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – uz pomoć učitelja pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – uz pomoć učitelja organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – uz pomoć učitelja pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – uz pomoć učitelja izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– djelomično samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – djelomično samostalno uočava grafičku strukturu teksta – djelomično samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata – djelomično samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – djelomično samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – djelomično samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – djelomično samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – djelomično samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– uglavnom samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – uglavnom samostalno uočava grafičku strukturu teksta – uglavnom samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata – uglavnom samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – uglavnom samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – uglavnom samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – uglavnom samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – uglavnom samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – samostalno uočava grafičku strukturu teksta – samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata – samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima
HJ A.7.4. Učenik piše objektivne	– uz pomoć učitelja piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja	– djelomično samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja	– uglavnom samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja	– samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja

pripovjedne tekstove u skladu s temom i prema planu.	– uz pomoć učitelja pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – uz pomoć učitelja odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – rijetko poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – na poticaj ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – rijetko uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – uz pomoć učitelja razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uz pomoć učitelja uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – uz pomoć učitelja selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima	– djelomično samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – djelomično samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – djelomično poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – djelomično samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – povremeno uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – djelomično samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – djelomično samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – djelomično samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima	– uglavnom samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – uglavnom samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – uglavnom poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – uglavnom samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – uglavnom uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – uglavnom samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uglavnom samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – uglavnom samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima	– samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – redovito poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima
--	---	--	---	---

	– uz pomoć učitelja razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	– djelomično samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	– uglavnom samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	– samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu
HJ A.7.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o sintaktičkom ustrojstvu rečenice na oglednim i čestim primjerima.	– rijetko točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– djelomično točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– uglavnom točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima
	– uz pomoć učitelja objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – uz pomoć učitelja razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – uz pomoć učitelja objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – uz pomoć učitelja razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – uz pomoć učitelja provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uz pomoć učitelja imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	– djelomično samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – djelomično samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – djelomično samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – djelomično samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – djelomično samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – djelomično samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	– uglavnom samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – uglavnom samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – uglavnom samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – uglavnom samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – uglavnom samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uglavnom samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	– samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima – samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku
HJ A.7.6. Učenik imenuje tekstove i događaje	– uz pomoć učitelja imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika	– djelomično samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika	– uglavnom samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika	– samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika

važne za razvoj hrvatskoga jezika kroz hrvatsku povijest.	– uz pomoć učitelja objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike – uz pomoć učitelja objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – uz pomoć učitelja navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – uz pomoć učitelja istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– djelomično samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te djelomično samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike – djelomično samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – djelomično samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – djelomično samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– uglavnom samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te uglavnom samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike – uglavnom samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – uglavnom samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – uglavnom samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike – samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika
---	---	---	---	--

PREDMETNO PODRUČJE - KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO				
ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ B.7.1. Učenik vrednuje književni tekst tumačeći utjecaj književnoga teksta na oblikovanje stavova i vrijednosti.	– rijeko objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– povremeno objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– uglavnom objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– redovito objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu
	– uz pomoć učitelja stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uz pomoć učitelja uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uz pomoć učitelja uočava pojave i doživljaje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – uz pomoć učitelja uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – uz pomoć učitelja obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uz pomoć učitelja uspoređuje djela slične tematike – uz pomoć učitelja vrednuje književni tekst – uz pomoć učitelja argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom	– djelomično samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – djelomično samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – djelomično samostalno uočava pojave i doživljaje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – djelomično samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – djelomično samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – djelomično samostalno uspoređuje djela slične tematike – djelomično samostalno vrednuje književni tekst – djelomično samostalno argumentira vlastita zapažanja o	– uglavnom samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uglavnom samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uglavnom samostalno uočava pojave i doživljaje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – uglavnom samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – uglavnom samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – uglavnom samostalno uspoređuje djela slične tematike – uglavnom samostalno vrednuje književni tekst – uglavnom samostalno argumentira vlastita zapažanja o	– samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – samostalno uočava pojave i doživljaje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – samostalno uspoređuje djela slične tematike – samostalno vrednuje književni tekst – samostalno argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni

	– uz pomoć učitelja objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – djelomično samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – uglavnom samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti
HJ B.7.2. Učenik tumači književni tekst na temelju čitateljskoga iskustva i usporedbe s drugim tekstovima primjenjujući znanja o književnosti.	– uz pomoć učitelja obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– djelomično samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– uglavnom samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja
	– uz pomoć učitelja uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – uz pomoć učitelja imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – uz pomoć učitelja prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – uz pomoć učitelja razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – uz pomoć učitelja prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	– djelomično samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – djelomično samostalno imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – djelomično samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – djelomično samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – djelomično samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	– uglavnom samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – uglavnom samostalno imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – uglavnom samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – uglavnom samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – uglavnom samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	– samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – samostalno imenuje i opisuje pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora

HJ B.7.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnoga teksta.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

HJ B.7.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju naučenoga. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može vrednovati: vrednovanje za učenje i vrednovanje kao učenje.

PREDMETNO PODRUČJE - KULTURA I MEDIJI

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ C.7.1. Učenik obrazlaže pozitivan i negativan utjecaj različitih medijskih tekstova na razvoj stavova i vrijednosti.	– uz pomoć učitelja uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– djelomično samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– uglavnom samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova
	– uz pomoć učitelja objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uz pomoć učitelja uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – uz pomoć učitelja suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – uz pomoć učitelja opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima	– djelomično samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – djelomično samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – djelomično se samostalno suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – djelomično samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima	– uglavnom samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uglavnom samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – uglavnom se samostalno suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – uglavnom samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima	– samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – samostalno se suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima
HJ C.7.2. Učenik obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova s obzirom na društveni i ekonomski kontekst.	– uz pomoć učitelja povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– djelomično samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– uglavnom samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem
	– uz pomoć učitelja tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja opisuje ulogu popularne glazbe u	– djelomično samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u	– uglavnom samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u	– samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u

	izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – uz pomoć učitelja obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – uz pomoć učitelja tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – uz pomoć učitelja izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – uz pomoć učitelja objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uz pomoć učitelja uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – djelomično samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – djelomično samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – djelomično samostalno izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – djelomično samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – djelomično samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – uglavnom samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – uglavnom samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – uglavnom samostalno izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – uglavnom samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uglavnom samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – samostalno izdvaja dijelove teksta koji predstavljaju predrasude i stereotipe – samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost
--	---	---	---	--

C.7.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju naučenoga. Učitelj cijeni sudjelovanje učenika u kulturno-umjetničkim događanjima. Učitelj učenika može vrednovati: vrednovanje za učenje i vrednovanje kao učenje.

OBlici Vrednovanja		
Vrednovanje za učenje	Vrednovanje kao učenje (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	Vrednovanje naučenoga
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema – poster – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere (od 3 provjere iz kojih se srednja ocjena) – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– (samo)procjena uradaka – lista za procjenu – rubrike	– pisane provjere (svaka negativna mora biti ispravljena) – usmeno ispitivanje – opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova